

Papir Isolering ånder med huset.

Der er ikke noget krav om anvendelse af dampspærre i bygningsreglementet BR15, men derimod krav til en bygnings tæthed ved indblæsning. I korrekt densitet kan vi sagtens undlade dampspærre. Eneste årsag til at man anvender dampspærre i byggeri, er anvisninger og krav fra mineraluldsproducenterne. Det skyldes at, mineraluld ikke kan håndtere fugten på samme måde som papirisolering.

Papirisolering er et hygroskopisk materiale. Det kan både optage og afgive fugt, altså er det fugttransporterende. Fugten i inde luften trænger igennem isoleringsmaterialet og fordampes på ydersiden. Papirisoleringen fordeler fugten til et større areal, hvorefter fugten fordampes. Denne egenskab har stor betydning og fordel når dampspærre ikke er helt tæt (hvilket ofte ses i ældre huse som er bygget før 80'erne), eller hvis der slet ikke er noget dampspærre. Et evt. fugtproblem vil her *ikke* kunne opstå da fugtkoncentrationerne slet ikke vil være sammenlignelige med mineralulden –se SBI anvisning 207. Den varme og kolde luft vil langsomt mødes, hvorfor en kondensering ikke vil finde sted!

Ovenstående understøttes af SBI anvisning 224 - Fugt i bygninger og SBI-anvisning 221 – Efterisolering af etageboliger, som også kan bruges i forhold til enfamiliehuse.

Erfaringer og praktiske undersøgelser viser, at konstruktioner med Papirisolering kan udføres uden dampspærre, men væggenes varme side skal være lufttæt. "Bygninger skal sikres mod skadelig akkumulering af kondensfugt som følge af fugttransport fra inde luften". (Se bygningsreglementet 2010, afsnit 4.6 Fugt og holdbarhed, stk. 2, BR10).

Når dampspærre udelades, skal diffusionsmodstanden på isoleringens varme side være mere end 5-10 gange den samlede diffusionsmodstand af isoleringen og de øvrige lag mod den kolde side (Rapport; "Bygningsdele med celluloseuld og hør uld", 2000, Dansk Brandteknisk Institut, DBI).

